

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De plenitudine s[an]cto[rum]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69610](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-69610)

De dñia plenitudinis gratie.

Maria dñi / Beatissima igit̄ virgo maria dñi fons ppter grāz abūdantiā. pnuſ
citur fons ppter humilitatis excellentiā. et ppter hoc crevit in fluuiū maximū
qñ genuit dñm nostruſ ic̄sum xp̄m. q̄ dñ in ecclesiastico. Ego q̄si aq̄
ductus egressus sum de paradylo dei. Et ab isto flumine delcedit ple
nitudo sanctoz quasi q̄dā riuius. qz de plenitudine eius oēs accepi
mus. Prima istaz plenitudinū puat vacuitatē. sc̄da. negat partici
Plenitudo p̄^a laritem. tercia importat redundantia. Plenitudo beatissime virginis
puat vacuitatē. q̄dā em̄ vas p̄t recipe aliqd tamdiu h̄z aliqd de va
Dis creatura. cuitate. Un om̄is creatura alia h̄z aliqd vacuitatis. qz maiore grati
am possibl̄ recipe. ipa aut̄ sola gra plena. qz maiore grām nō potuit
habere. nisi em̄ ipa diuinitati vniret. maior gratia nō potuit intelligi
q̄z q̄ de ipa accipetur qd̄ vniret. hoc em̄ ē n̄lī ipa ess̄ deus nō posset
maior gratia intelligi q̄z q̄ ipsa esset dei mater. vn Bern. legimus in
actibz aploz. Stephanus plenus gratia et fortitudine. et aplos re
pleros fuisse sp̄ulctō. s̄z lōge dissili a maria. Alioquin nec in illo pleni
tudo diuinitatis corporaliter quēadmodū in maria habitauit. nec illi
S. conceperūt de sp̄ulctō quo maria. Et sic plenitudo beatissime virginis p
uat vacuitatē. plenitudo xp̄i puat p̄icularitatē. nō em̄ ad mēsurā de
dit deus sp̄ulctm. Glo. nō p̄iculariter. neqz p subdiuisiones. sed ge
Plenitu. sc̄oz neralr et vniuersalr q̄ Plenitudo sc̄oz q̄ est cois importat redundantia
Effluxio du/ tiam. replet em̄ aīam interius et effluuit p opatōnem exterius. Et hec
plex effluxio est duplex. Quidā em̄ de minori pfectōe fluūt ad exteriores
opatōnem ad suūp̄sū saluatōem et alioz p exempla edificatōem. et
hec est om̄inis iancis om̄ibz h̄ntibz tēpus operandi. et hec plenitu
do sufficienie appellat ad quā tenetur oēs. Illi aut̄ effluuit nō tm̄ p
bonā opatōe i sui et alioz saluatōem. sed etiā in doctrinā salutarē et
in ecclie totius edificatōem. De p̄ma istaz effluxionū thabita ple
na bonis operibz et elem̄os ymis fuit. de secula. Repleti sunt apli spi
Ultima est ritusancto. Et hec ultima est duplex. Quidā em̄ effluuit p bonā ope
duplex rationem et instructionem. quidā super hoc et sanguinis effusionem
per anime p fide positōem. Prima coimunis est om̄ibz doctoribz. se
cūda doctoribz et martyribz. Et ad istā duplice ex officio tm̄ prelati
tenetur. Et potest hec appellarī plenitudo excellentie. in qua prelati
Prelati tenet. suos subditos excellere debent. Et de ultima istarū dicitur. Stephe
nus plenus gratia et fortitudine. Plenus inquā gratia ad peccato
res conuertendos. fortitudine ad passiones sustinendas. De om̄ibz
plenitudinibz istis dicitur in Eccl. ii. Ad locū vnde exēit flumina
revertitur ut iter fluāt z̄c. Locus istaz plenitudinū est abyssus dei
tatis. vnde exēit flumina oīa p gratiarum effluxione. et rediunt per
gratiarum actionem. ut iterum fluant per gratiarum multiplicatio
Solo p̄ nem. Ex his patet solutio ad obiecta